

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha

κατά

Μαρία Πατμανίδη ΑΕ

Διατακτικό

Τα άρθρα 5 και 7 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, όπως τροποποιήθηκε με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, καθώς και τα άρθρα 9 και 13 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, έχουν την έννοια ότι ο δικαιούχος σήματος μπορεί να αντιτίθεται στην πρώτη διάθεση στο εμπόριο εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή εντός της Ένωσης, χωρίς τη συγκατάθεσή του, αυθεντικών προϊόντων που φέρουν το σήμα αυτό.

(¹) ΕΕ C 377 της 21.12.2013.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 4ης Σεπτεμβρίου 2014 (αίτηση του Consiglio di Stato — Ιταλία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Autorità per l'energia elettrica e il gas κατά Antonella Bertazzi κ.λπ.

(Υπόθεση C-152/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Διαδικασία τακτοποίησης — Πρόσληψη εργαζομένων που απασχολούνται με σύμβαση ορισμένου χρόνου ως μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων χωρίς γενικό διαγωνισμό — Προσδιορισμός της αρχαιότητας — Μη προσμέτρηση του χρόνου προϋπηρεσίας που συμπληρώθηκε στο πλαίσιο συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων)

(2014/C 409/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Autorità per l'energia elettrica e il gas

κατά

Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Διατακτικό

1) Η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ, του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία αποκλείει πλήρως την προσμέτρηση των περιόδων προϋπηρεσίας που συμπλήρωσε ο εργαζόμενος ορισμένου χρόνου σε δημόσια αρχή για τον προσδιορισμό της αρχαιότητάς του κατά την πρόσληψή του από την ίδια υπηρεσία για αόριστο χρόνο με την ιδιότητα του μόνιμου δημοσίου υπαλλήλου, στο πλαίσιο ειδικής διαδικασίας τακτοποίησης της σχέσης εργασίας του, οσάκις τα καθήκοντα που ασκούνταν κατ' εφαρμογή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου αντιστοιχούν σε εκείνα που ασκεί ο μόνιμος δημόσιος υπάλληλος που ανήκει στην αντίστοιχη κατηγορία υπαλλήλων της δημόσιας αυτής αρχής, εκτός αν ο αποκλεισμός αυτός δικαιολογείται από «αντικειμενικούς λόγους», υπό την έννοια των σημείων 1 και/ή 4 της εν λόγω ρήτρας, πράγμα που οφείλει να εξακριβώσει το αιτούν δικαστήριο. Το γεγονός και μόνον ότι ο εργαζόμενος ορισμένου χρόνου απέκτησε την προϋπηρεσία αυτή κατ' εφαρμογή σύμβασης ή σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου δεν συνιστά τέτοιο αντικειμενικό λόγο.

- 2) Ο σκοπός που συνίσταται στην αποτροπή αντίστροφων δυσμενών διακρίσεων εις βάρος των μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων που προσελήφθησαν κατόπιν επιτυχούς συμμετοχής σε γενικό διαγωνισμό δεν δύναται να αποτελεί «αντικειμενικό λόγο» υπό την έννοια της ρήτρας 4, σημεία 1 και/ή 4, της συμφωνίας-πλαίσιου, όταν, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, η επίμαχη εθνική ρύθμιση αποκλείει παντελώς και υπό οιοδήποτε περιστάσεις την προσμέτρηση κάθε περιόδου προϋπηρεσίας που συμπλήρωσαν εργαζόμενοι στο πλαίσιο συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου με σκοπό να προσδιορισθεί η αρχαιότητά τους κατά την πρόσληψή τους για αόριστο χρόνο και, ως εκ τούτου, η μισθολογική τους κλίμακα.

(¹) EE C 194 της 24.06.2014.

Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-303/14)

(2014/C 409/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici και K. Herrmann)

Καθή: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με τους φορείς πιστοποίησης προσωπικού και επιχειρήσεων και σχετικά με τις ονομασίες των πιστοποιητικών που αφορούν τα μέλη του προσωπικού και τις επιχειρήσεις που εμπλέκονται σε δραστηριότητες οι οποίες αφορούν ορισμένα φθοριούχα αέρια θερμοκηπίου αποτελούντα το αντικείμενο εκτελεστικών κανονισμών της Επιτροπής και παραλείποντας να θεσπίσει διατάξεις περί κυρώσεων σε περίπτωση παραβίασης του κανονισμού (ΕΚ) 842/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για ορισμένα φθοριούχα αέρια θερμοκηπίου (¹), και παραλείποντας να τις γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 303/2008 της Επιτροπής (²), το άρθρο 12, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 304/2008 της Επιτροπής (³), το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 305/2008 της Επιτροπής (⁴), το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 306/2008 της Επιτροπής (⁵), το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 307/2008 (⁶), το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 308/2008 της Επιτροπής (⁷), καθώς και το άρθρο 13, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού 842/2006·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 842/2006 επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα προγράμμά τους κατάρτισης και πιστοποίησης επιχειρήσεων και μελών του προσωπικού που συμμετέχουν στην εγκατάσταση, συντήρηση ή παροχή υπηρεσιών για τον εξοπλισμό και τα συστήματα που εμπίπτουν στο άρθρο 3, παράγραφος 1, καθώς και στην ανάκτηση φθοριούχων αερίων θερμοκηπίου. Η εν λόγω υποχρέωση διευκρινίστηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό της Επιτροπής που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 842/2006.

Ο πρώτος λόγος που προβάλλεται προς στήριξη της προσφυγής στηρίζεται, επομένως, στο ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν έχει γνωστοποιήσει μέχρι σήμερα στην Επιτροπή τα ονόματα των φορέων πιστοποίησης του προσωπικού και των επιχειρήσεων που ασχολούνται με ελέγχους διαφυγών (στεγανότητας), με την εγκατάσταση, διατήρηση ή εξυπηρέτηση μόνιμης εγκαταστάσεως ψύξεως, κλιματισμού και αντλιών θερμότητας, συστημάτων πυροπροστασίας και πυροσβεστήρων, και με την ανάκτηση των ως άνω φθοριούχων αερίων θερμοκηπίου, καθώς και τις ονομασίες των πιστοποιητικών τα οποία αφορούν το προσωπικό και τις επιχειρήσεις που ικανοποιούν τους όρους πιστοποίησης τους οποίους προβλέπουν οι εκτελεστικοί κανονισμοί της Επιτροπής. Ακόμη, η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν ανακοίνωσε ούτε τα ονόματα των φορέων πιστοποίησης του προσωπικού που ασχολείται με την ανάκτηση φθοριούχων αερίων θερμοκηπίου εξοπλισμού συνδέσεως υψηλής τάσεως και με εκείνη των διαλυτικών ουσιών με βάση φθοριούχα αέρια θερμοκηπίου του εξοπλισμού αυτού, καθώς και τις ονομασίες των πιστοποιητικών που αφορούν το προσωπικό που ικανοποιεί τους όρους τους οποίους προβλέπουν οι εκτελεστικοί κανονισμοί της Επιτροπής. Οι πολωνικές αρχές, ακόμη, δεν ανακοίνωσαν στην Επιτροπή τα ονόματα των φορέων χορηγήσεως πιστοποιητικών αρχικής κατάρτισης καθώς και τις ονομασίες των πιστοποιητικών αρχικής κατάρτισης που ικανοποιούν τους όρους του άρθρου 3, παράγραφος 2, και του παραρτήματος του κανονισμού 307/2008 της Επιτροπής, σύμφωνα με το υπόδειγμα που καθορίζει ο κανονισμός 308/2008 της Επιτροπής.